

Caiet interdisciplinar pentru clasa
pregătitoare
- povești volumul 2 -

1. Ultima zi din vacanța de iarnă

Povestitorul: Ar putea fi povestea ta sau poate a ta, dar povestea aceasta este despre Tina, Matei, Tanu, Toto, Tudor șiiii ... LOCOMOTIVE!

Tudor (tata): Tina, Matei, mâine mergeți la școală! S-a terminat vacanța de iarnă. Vă pregătiți de culcare.

Matei: Dar ora poveștilor ramâne, nu-i așa, tată?

Tudor (tata): Daaa, știu ca voi iubiți nespuse poveștile!

Toto (cainele): Ham, ham, ham! Și mie îmi place când citești povești! Ești foarte priceput, ascultă aici, pe codița mea de Toto!

Tanu (motanul): Miiaaauuuu...

Tina: Da, tată, uite până și motanul Tanu miaună a rugaminte!

Tudor (tata): Bine! La povești acum! Unde am ramas aseară?

Tuu! Tuu! Tuuuu! Vine trenu-n gară! Tuu! Tuu! Tuuuu! Mergem iar la școală!

Poftiți în vagoane, urmează stația ȘCOALAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Matei: Și când ajungem, tată?

Tudor (tata): Mâine la ora 8!

Matei: E o locomotivă cu aburi?

Tudor (tata): Da, Matei, locomotiva din poveste este cu aburi! Uite cum pufăie!

Tina: Dar când am mers la bunici, nu era locomotivă cu aburi!

Tudor (tata): Nu, Tina, era o locomotivă electrică!

Tina: Adică pe baterii? Așa cum este trenulețul lui Matei?

Tudor (tata): Nu! Și trenul cu care ați călătorit folosea curent electric pentru a se deplasa, într-adevăr, dar nu din baterii, ci din firele atârinate de niște stâlpi înalți!

Tanu (motanul): Miau, miau, miau! Complicată poveste, pe mustața mea! Tot felul de locomotiveeee! Cine să mai înțeleagă?

Matei: Tanu, mâine ne vom juca împreună! Am 33 de jucării, locomotive, vagoane, trenulețe de tot felul! Și vom construi și noi un trenuleț din cutii de carton!

Tudor (tata): Da, da, da! Mâine! Acum toată lumea la culcare!

Povestitorul: După ora cu povești frumoase, copiii vor avea vise pe măsură, iar alarma telefonului va suna muuuuuult mai prietenos!

2. Cea mai frumoasă zi din vacanța de iarnă

Povestitorul: Vacanța de iarnă s-a terminat. Tina și Matei se întorc la școală. Învăță la o școală din orașul Brașov. Ei sunt elevi în clasa pregătitoare. În timpul nopții, viscolul a acoperit cu zăpadă toate mașinile din parcare. Parcă ar fi pictate. Nu se văd decât urme de pași.

Împreună cu tata, copiii pornesc voioși spre stația de tramvai. Drumul spre școală este o adevărată aventură.

Au ajuns la școală. Începe ora. Doamna învățătoare le spune că în această săptămână, câte cinci elevi vor povesti, pe rând, un moment preferat din vacanța de iarnă.

Matei ridică mâna. Este atât de nerăbdător să povestească! Scoate din ghiozdan o fotografie și începe ...

Matei: Ajunul Crăciunului a fost minunat! Am primit cel mai frumos tren din câte am văzut. E verde și este electric! Tina a primit... Tina, mă ajuți?

Tina: Eu am primit un mixer mov cu baterii!

Matei: Da, Tina a primit un mixer mov! Cățelul Toto a primit un os, iar Tanu un ursuleț de pluș!

Tina: Matei, Tanu a primit un șoricel de pluș cu baterii!

Matei: Da! Îmi amintesc ce vesel era când din cutie a auzit chițăitul! A fost o seară minunată!

Povestitorul: Oare ce va povesti Tina?

3. O zi specială

Povestitorul: O nouă zi de școală începe! Creioanele stau să sară din penare. Mai au, totuși, puțin de așteptat... Este abia prima oră. E ora povestirilor. Alți copii astăzi vor povesti momentul preferat din vacanța de iarnă.

Matei a povestit ieri. Tina a preferat să mai aștepte. Nu se poate hotărî. Să povestească despre ziua în care a fost la patinoar? A fost ziua în care și-a pus pentru prima dată patinele în picioare! Despre ziua în care papagalul Paco i-a furat pensulele și a pictat pereții din camera bunicii? A fost o zi cu peripeții, dar plină de haz, în care până și bunica Paula a râs în hohote... la final.

Colegii au povestit tot felul de întâmplări: Predeal, pescuit la copcă, cadouri, pârtie, petrecere, patinoar sunt o parte dintre cuvintele pe care colegii le-au rostit.

Tina a ascultat tot timpul cu atenție. Acum s-a hotărât! Ridică mâna pentru a anunța că dorește să răspundă. Trage cu putere aer în piept, prinde curaj și povestește.

Tina: Eu mi-am petrecut vacanța la bunicii din partea mamei. Ei locuiesc în Pădureni, aproape de Pitești. Voi povesti despre pregătirile din ajunul Crăciunului. Clopoței, tobele, glasurile copiilor se auzeau pe ulițe. Bunica le dădea colindătorilor nuci, covrigi și portocale. Eu o ajutam pe mama în bucătărie. În cuptorul încălzit cu lemne se coceau cozonacii.

Matei: Tina, pot să spun eu, te rog? Mama făcea prăjitura mea preferată! A amestecat ouăle cu zahărul. Bzzzz! Un sunet puternic a răsunat în bucătărie. Paleta mixerului se învârtea cu viteză, ca elicea unui elicopter.

Tina: Mama mi-a explicat cum funcționează aparatele electrocasnice și m-a lăsat să folosesc mixerul, dar ea l-a băgat în priză. Curentul electric este folositor, dar poate fi și periculos pentru oameni! E simplu când folosim cuptorul electric! Nu mai este nevoie să cărăm lemne, nici să aprindem focul, așa cum face bunica... Cuptorul nostru folosește curentul electric pentru a se încălzi.

Matei: Prăjiturile pe care le-ai făcut împreună cu mama au fost delicioase!

Se aude clopoțelul: Clinc! Clinc! Clinc!

Povestitorul: Sună clopoțelul. Tina a terminat povestirea. Copiii o aplaudă...

4. La derdeluș

Povestitorul: Matei și Tina sunt la bunici. Au venit duminică dimineață la aniversarea verișorului lor, David, care a împlinit zece ani. Zăpada strălucește sub razele soarelui. Țurțurii de gheață au decorat streșinile caselor cu o dantelă. Totul este alb în jur. Copiii fac îngeri pe zăpadă. Numai gardul nu are haină de omăt. Copiii îl transformă rapid! Urmele rămase pe gardurile de lemn dovedesc că nu prea s-au nimerit între ei în bătaia cu bulgări. Din patru copii, trei nu au urme de bulgări pe haine. E mare distracție! Au ieșit cu săniile pe derdeluș. Copiii se așază doi câte doi pe sănii: David cu Tina, iar Matei cu Dana, colega lui David. Startul îl dă cățelul Toto. Tot el câștigă și întrecerea! Copiii se amuză.

Dana: Copii, Toto este un patinator priceput! Priviți cum alunecă pe gheață. A trecut pe sub pod!

Matei: Motanul Tanu mai are nevoie de antrenament! Dar e mândru, fără pereche! E atât de neîndemânic ... zici că e Tom din desenul animat *Tom și Jerry*.

Dana: Matei! Vezi pe gheață niște urme? Sunt lăsate de ghearele lui Tanu. Motanul se aștepta să vadă un pește. E dezamăgit. Vrea să iasă de pe gheață, dar e cam dificil fără patine!

Povestitorul: Copiii se despărțesc de Dovlecel, omul de zăpadă. De ce DO-VLE-CEL? Nu pentru că ar fi cam durduliu, ci pentru că are pe cap un dovleac dolofan. Matei i-a dat în dar fularul său cu dungi, să-i țină de cald. Din cei șapte nasturi pe care îi avea, patru deja au picat. Cât de frumos au petrecut! Jocurile i-au încântat. David s-a bucurat de toate darurile primite.

La re-ve-de-re! La re-ve-de-re!

5. Printre lumini, sunete și culori

Povestitorul: Este seară. Tina și Matei sunt acasă. Camera lor este acum un mic atelier de pictură. Au șevalete, pânze, creioane colorate, acuarele. Fac parte dintr-o familie de artiști. Vreți să cunoașteți artiștii? Îi prezintă Tina și Matei.

Matei: Tata, Tudor, este violonist. Sunetul vioarei răsună deseori din camera amenajată pentru repetiții.

Tina: Mama, Simona, este actriță, dar nu de film, și nici de teatru. Nu joacă pe scenă, ci imită tot felul de sunete și voci. Uneori este Rapunzel, alteori Ariel, Minnie Mouse, Ștrumfița sau Scooby Doo. O auzim la televizor, la desene animate.

Matei: Bunica Paula este solistă în Ansamblul Folcloric din Pădureni. Este acompaniată de doi cântăreți la vioară, doi cântăreți la saxofon și de alți doi la nai.

Tina: Bunicul Vali este sculptor. Cât este ziua de lungă, poc! poc! cu dalta și cu ciocanul, bunicul cioplește statuete din lemn.

Povestitorul: Matei și Tina sunt în camera lor, un adevărat atelier de pictură. Mai întâi, au schițat conturul cu creionul, iar acum pictează. Le place mult să amestece culorile. În acest moment, se aud tot felul de sunete venind din alte părți ale casei. Unele slabe, altele mai puternice: Scââârț!, vioara din camera alăturată, Sfrrrr!, cățelul care sforăie, Hrrrr!, motanul care toarce, Tic-tac! Tic-tac!, ceasul de pe perete, Trosc!, lemnele din șemineul în care sar mici scânteii.

Apare mama.

Mama: Ssssst!

Povestitorul: Se uită brusc spre televizor! Este închis! Își aruncă privirea spre radioul de pe măsuță. Nu este în priză! Caută sub scaun, sub perne, după draperii, ridică salteaua. Nimic! Copiii o urmăresc cu privirea neînțelegând ce se întâmplă.

Mama (cu vocea schimbată): Cu-cu-riguuu!

Mama (cu vocea obișnuită): Cocoșul a intrat în casă! E pe șevaletul lui Matei!

Povestitorul: Era vocea mamei. Copiii râd în hohote.

6. Prietenii naturii

Povestitor: Astăzi vă propun să o cunoașteți pe Irina. Este o fetiță veselă și îndrăzneată. Are părul blond, ochii căprui și este destul de înaltă pentru vârsta ei. Este în clasa pregătitoare. Tocmai a sosit de la școală. O întâmpină bunicul.

Irina: Sărut mâna, bunicule! Mă bucur că ai venit pe la noi! Nu ne-am mai văzut de mult.

Bunicul: Bine ai sosit, Irina! Ce repede crești! Parcă ai fi o floare pe care o uzi la rădăcină!

Irina: Mulțumesc, bunicule! Așa e, plantele au nevoie de apă pentru a crește. Am învățat la școală. Eu am mereu grijă de florile din camera mea.

Bunicul: Sunt convins! Încă de când erai micuță, mă ajutai să ud florile din curte. Aveai o stropitoare mică, roșie, îți amintești?

Irina: Daaa... îmi amintesc!! Voiam să și greblez, dar grebla era mult prea grea și lungă pentru mine. Să știi că, până la urmă, am reușit să fac și lucrul acesta!

Bunicul: Da?!? Când, unde? M-ai făcut curios!

Povestitor: Irina dă fuga până în camera ei și aduce o fotografie. O arată încântată bunicului.

Irina: Uite, bunicule, toamna trecută am fost în parc cu prietenii mei. Eu și cu Matei am strâns gunoaiele. Am folosit saci și mănuși de plastic.

Bunicul: Spuneai că ai reușit să folosești și grebla...

Irina: Adevărat! Când am terminat de strâns gunoaiele, i-am ajutat pe Eric și pe Sandra să grebleze frunzele uscate. Eric spunea că suntem ca niște îngeri ocrotitori ai naturii!

Bunicul: Frumos spus! Sunteți adevărați prieteni ai naturii!

Irina: Știi că iubesc natura!... și înghețata... La sfârșit, domnul Radu ne-a răsplătit cu câte o înghețată. A fost o zi minunată!

Povestitor: Bunicul se uită cu drag la Irina. Un zâmbet cald îi luminează fața.

7. O faptă demnă de lăudat

Povestitorul: Este sâmbătă. Irina s-a trezit veselă. Întinde cu grijă pătura pe pat. Privirea îi cade pe tăblia albă. Este din lemn! Se uită apoi spre șifonier. Și acesta este din lemn! Și umerășul! Scaunul, biroul, ramele tablourilor, galeria, ușa, până și creioanele și pensulele sunt din lemn. Simte că o parte din natură se află aici, în camera ei. Se gândește: *Cât de darnică este natura! Sunt fericită că astăzi îi pot dărui și eu ceva! Voi planta un copăcel!*

Haideți să vedem ce se întâmplă în parc!

Doamna Învățătoare: Copii, așezați-vă în perechi! Voi sunteți douăzeci de copii. Veți forma zece perechi. Veți primi câte doi copăcei și o lopată.

Irina: Denis, noi avem copăceii cu numerele cincisprezece și șaisprezece! E timpul să îi dăm naturii o parte din ceea ce îi luăm!

Denis: Daaa! Astăzi, natura va primi înapoi douăzeci de copăcei. Ei vor face aerul mai curat!

Grivei: Ham! Ham! Ham!

Denis: Hei, prietene, e doar o râmă! Nu mai lătra!

Irina: Denis, am înțeles ce îmi spune bunica: *Oamenii pot fi prietenii copacilor.*

Povestitorul: Copiii au plantat copăceii și au plecat fericiți că au făcut încă o faptă bună.

8. Și apele au poveștile lor

Povestitorul: În clasa Irinei e mare agitație. Urmează una dintre activitățile proiectului *Copiii, prietenii naturii*. Fiecare copil va povesti o întâmplare petrecută în natură. Au adus la școală câte o fotografie, un desen sau o imagine pentru a arăta colegilor locul în care s-a petrecut întâmplarea. Fiecare anunță ce va povesti. Mai întâi, Bogdan.

Bogdan: O să vă povestesc despre plimbarea cu vaporețul pe lacul Vidraru.

Povestitorul: Și povestește cum și-a învins teama și câte a văzut în apă, de pe vapor. Bianca este nerăbdătoare să povestească.

Bianca: Eu am fost la pescuit pe râul Bistrița, în satul bunicilor, undeva, aproape de Bacău.

Povestitorul: Bianca povestește cu haz cum a pescuit un... bocanc! Este rândul Irinei.

Irina (povestește pe nerăsuflăte): Anul trecut am fost într-o stațiune de pe țărmul Mării Negre... Câinele vărului meu, Bobiță, a fugit speriat când a văzut prima oară valurile. Unchiul Sabin a pescuit stând în barcă. A aruncat și o plasă, dar nu a prins decât un crab, o meduză și două scoici cărora le-a dat oricum, drumul. A! Să nu uit! O broscuță țestoasă s-a rătăcit pe plajă și am ajutat-o să se întoarcă în apa mării. Cel mai mult mi-au plăcut locurile minunate pe care le-am văzut de sus, din balonul cu aer cald.

Clopoțelul (se aude sunetul clopoțelului): Cling! Cling! Cling!

Povestitorul: O, ce frumos! S-a umplut holul școlii de fotografii! Copiii din clasele pregătitoare au organizat o expoziție. Pe panoul *Mările povestesc* sunt șaisprezece imagini. Pe panoul *Lacurile povestesc* se află cele mai puține imagini, paisprezece. Panoul *Râurile povestesc* are cele mai multe imagini, nouăsprezece. Apele au poveștile lor!

9. Cu jobenul prin grădină

Povestitorul: Este joi, ziua în care Irina merge cu bunicul la mătușa Jeni. E atât de nerăbdătoare să plece!

Irina: Bunicule, gata, plecăm?

Bunicul: Da, mergem pe jos până la prima stație de autobuz!

Irina: Și apoi, cât mai mergem?

Bunicul: Călătorim o jumătate de oră cu autobuzul, până la ieșirea din oraș. Apoi, în câteva minute, ajungem la poarta casei.

Irina: Da, da, da, am ajuns sub stejar!

Povestitorul: De fiecare dată, bunicul se oprește puțin sub stejar. Respiră adânc de parcă ar vrea să tragă tot aerul în piept.

Bunicul: Ce aer curat!

Irina: Mașina este în garaj. Sigur este și unchiul Jan acasă!

Povestitorul: Irina și bunicul sunt întâmpinați cu bucurie.

Jeni: Bine ați venit! Am făcut prăjitură și jeleu de fructe!

Denis și Daria: Ce bine ne pare că ați venit!

Daria: Irina, ți-a trecut julitura de la cot? Jucăm o partidă de volei?

Denis: Daria, propun să terminăm treaba în grădină și apoi să ne jucăm!

Daria: Da, magician al grădinii! Ce bine îți șade cu jobenul!

Denis: Tu ești ajutor de magician, Daria! Grebla, sapa, găleata, stropitoarea fac magia!

Daria: Mă simt vrăjită de culorile și parfumurile care mă înconjoară din toate părțile!

Denis: Da, lalelele, zambilele, panseluțele, bujorii, margaretele, crinii, trandafirii, crizantemele, tufănelele, toate, la timpul lor, fac din grădină o poveste.

Povestitor: Denis și Daria au terminat treaba în grădină, apoi s-au jucat cu Irina.

10. O întâmplare hazlie

Povestitorul: Astăzi, vă propun să aflați câteva lucruri despre excursia pe care Irina și părinții au făcut-o la Băile Herculane și la Porțile de Fier. Emoții, zarvă, pregătiri, nerăbdare și multe întrebări ale fetei...

Irina: Mamă, vom dormi în cort?

Mama: Da, Irina! Dar acum, ajută-mă să fac bagajele!

Irina: Sigur, mama! Sunt tare bucuroasă că pot să ajut!

Mama: Să vedem: haine, pături, farfurii, pahare, hamacul. Să le așezăm astfel încât să ocupe cât mai puțin spațiu.

Tata: Gata? Putem pleca?

Povestitorul: Gata. Au urcat în mașină și au pornit.

Mama: Eu voi urmări traseul pe hartă.

Irina: Uraaaa! Drum bun! Și un cântec vesel să cântăm!

Tata: *Haideți toți hai-hui, hai-hui/Cavaleri ai muntelui,/Înspre vârfuri să pornim,/Muntele să-l cucerim!*

Mama: Am ajuns!

Tata: Este foarte important să punem cortul în locuri special amenajate, unde sunt și alte corturi și neapărat lângă o apă. Avem nevoie de apă pentru a ne spăla pe mâini, pe față și pentru vase. Dar, nu uităm, păstrăm apele curate! În ele trăiesc viețuitoare care ar suferi dacă am arunca gunoiele în apă.

Irina: Am aflat și eu la școală lucrurile acestea. Acum vă voi arăta că le-am înțeles.

Povestitorul: Dimineața, familia se așază la masă. Se face planul pentru ziua care tocmai începe. Deodată, o pasăre cât pumnul trece în zbor pe lângă tatăl fetei și haț! Îi fură din mână o bucată de pâine. Tata râde în hohote.

Tata: Ha, ha, ha! Hoinarule, e pâinea mea!!

Irina: Cine e micuțul hoț?

Tata: Un pițigoi! Are adăpost în căsuța pentru păsările agățată în copacul alăturat.

Povestitorul: A fost o călătorie hazlie și interesantă. Irina a fost foarte fericită. A aflat despre apele termale din stațiunea Băile Herculane, despre cum este folosită forța apei pentru producerea electricității. Și...

11. În atelierul de pictură

Povestitorul: Afară plouă. E tocmai bine să le fac o vizită prietenilor mei, Ștefi și Șerban. Sunt în atelierul lor de pictură. Au vopsele de toate culorile, cartoane, pensule mari și mici, șevalet, fel de fel creioane... au de toate pentru activitatea lor preferată.

(Șșșș! Să-i ascultăm!)

Ștefi: Șerban, știu ce să pictăm: pălărie, șapcă, joben, coif, fes, pentru personajele noastre din banda desenată!

Șerban: Eu aș zice să pictăm personajele din povestea citită ieri de mama, șoricelul Chiț și șarpele Sâsâilă.

Ștefi: Îmi place ideea! Eu pictez un șoricel simpatic, cu codița lungă și subțire, cu ochișorii rotunzi, ca două boabe de piper și cu urechile rotunjite.

Șerban: Eu îl pictez pe Sâsâilă!

Povestitorul: Acum, pe șevaletul lui Ștefi, stă un șoricel foarte drăguț, iar pe șevaletul lui Șerban stă încolăcit un șarpe, cu capul ridicat și limba scoasă.

Ștefi: Șerban, privește! Sub copacul din fața casei, motanul Șosețel, cățelul Șoșonel și șoricelul Chiț se adăpostesc de ploaie. Sigur s-au întors de la joacă!

Ștefi și Șerban: Pofțiți, intrați în atelier!

Animalele: Chiț, chiț, chiț! Ham, ham, ham! Miau, miau, miau!

Povestitorul: Cei trei prieteni intră bucuroși în casă, dar, deodată, fac câțiva pași înapoi. Se opresc brusc, departe de șevalet, parcă puțin speriați de șarpele care îi privește atent. Șoricelului Chiț îi pierde de tot glasul vâzând un șoricel exact ca el, care stă nemișcat pe șevalet.

Ștefi și Șerban: Ha, ha, ha! Veniți mai aproape!

Ștefi: Nu vă speriați. Eu l-am pictat pe Chiț!

Șerban: Iar eu ... pe șarpele Sâșâilă! Nu vă fie teamă. Sâșâilă este un șarpe bun și blând, asemenea celui din povestea pe care ne-a spus-o mama.

Chiț: Ce frumos ați pictat! Vrem și noi să pictăm cu voi!

Povestitorul: Ștefi le spune că programul de lucru din acea zi s-a încheiat, dar le promite că a doua zi vor continua să picteze împreună pe Șosețel și pe Șoșonel.

12. În vizită la găscanul Gaga

Povestitorul: Ștefi, Șerban și prietenii lor, motanul Șosețel, cățelul Șoșonel și șoricelul Chiț au pornit în vizită la găscanul Gaga. Pe drum, Chiț se oprea să admire greierii cântăreți, gândăceii colorați, buburuzele vesele. Ba chiar număra florile... *douzeci și opt, douăzeci și nouă... treizeci și una*. Dar să vedem ce se întâmplă, tocmai s-au oprit din mers!

Șerban: Gata, prieteni, am ajuns la casa găscanului Gaga!

Ștefi: Ce frumos e îmbrăcat Gaga! Are la gât unul dintre papioanele din colecția sa!

Șerban: Hei, bucuroși de oaspeți?

Găscanul Gaga: Ga, ga, ga! Pofțiți în ogradă!

Ștefi: Mulțumim, Gaga!

Găscanul Gaga: E ora poveștilor! Tocmai citeam *Povestea găștelor!* E timpul să afle și bobocii de ce înoată găștele: *Un găscan a pierdut papucii în apă și de atunci, toate găștele îi caută, ori de câte ori văd apă.*

Povestitorul: O găină cafenie nu înțelege povestea, dar stă nemișcată, pentru că prea frumos citește găscanul.

Șerban: Ce poveste frumoasă! Gaga, nouă ne place să pictăm, să ne jucăm cu pensulele și culorile. Sâmbătă vom expune întreaga colecție de picturi. Te invităm la expoziția noastră! Îi vei recunoaște, pe pânzele pictate, pe prietenii noștri: Șosețel, Șoșonel și Chiț.

Gaga: Ga, ga, ga! Mulțumesc pentru invitație!

Ștefi: Te așteptăm cu drag!

Povestitorul: Au plecat. A rămas Gaga să mai citească o poveste boboceilor. Oare ce poveste le va citi?

13. Întâlnirea cu zebrele

Povestitorul: Este sâmbătă dimineață, o zi minunată din luna mai. Ștefi, Șerban, motanul Șosețel, cățelul Șoșonel și șoricelul Chiț s-au trezit de dimineață. Este ziua în care se vor urca în balonul cu aer cald, pentru călătoria mult așteptată. *(Să-i urmărim și noi!)* Copiii și-au încurajat prietenii înainte de plecare cu un cântec.

Copiii:

*Zero este frica,
Una e pisica,
Doi copii urcă-n balon,
Trei saci atârnă de cordon,
Patru pasageri așteaptă,
Cinci se bucură că pleacă!*

Șosețel, Șoșonel, Chiț: Ham, ham, ham! Miau, miau, miau! Chit, chiț, chiț!

Șerban: Prieteni, totul va fi bine! Zâna cea bună ne-a așezat într-un balon fermecat și i-a zis vântului să ne ducă ușor, cu mare grijă.

Ștefi: Hei, priviți, un zmeu!

Șerban: Dar ce să fie oare dungile acelea albe și negre?

Ștefi: Ura! Ura! Sunt zebre!

Șosețel, Șoșonel, Chiț (în cor): Zebre?

Ștefi: Da! Mănâncă iarbă crudă și trăiesc în turme!

Șerban: Și adoră dușul oferit de prietenii lor, elefanții!

Povestitorul: Copiii au petrecut o zi minunată! Vor urma și alte călătorii...

14. Întâlnirea cu greierele și furnica

Povestitorul: Ștefi, Șerban și prietenii lor s-au întâlnit pentru o nouă călătorie cu balonul. Le place mult să facă descoperiri. Balonul s-a înălțat ușor și, de acolo, de sus, copiii au văzut munții, brazii. Au făcut multe fotografii. După un timp, au coborât într-o poiană frumoasă, cu fluturi jucăuși, cu fragi și flori parfumate. Ștefi și Șerban au cules flori. Se gândesc să facă o coroniță sau un aranjament floral. Până una-alta, s-au hotărât să asculte concertul dat de un greieruș vesel. (*Haideți să-i vedem împreună!*)

Ștefi: Priviți, Împărăteasa Florilor și frumoasele ei prințese coboară din caleașcă!

Șerban: Ce frumos sunt îmbrăcate, ca pentru un concert adevărat!

Ștefi: Uitați, fluturașii parcă se leagănă în ritmul muzicii. Furnicuțele nu dansează. Au multă treabă. Cară saci grei cu grăunțe. Strâng provizii pentru iarnă.

Greierele: Veniți la dans, surate furnici! Eu cânt zi și noapte și pentru mine, și pentru voi toți!

O furnică: Suntem oboseite! Tu cântă! Dar să nu vii la iarnă să ne ceri boabe de seară! În timp ce noi muncim, tu cânti. Acum este vară, dar va veni frigul, va fi viscol și să te văd atunci ce vei face!

Ștefi: Ei, este exact ca în poezia *Greierele și furnica*, pe care am învățat-o la școală.

Șerban: Da! Și am înțeles cu toții de ce trebuie să muncim!

Povestitorul: Soarele se îndreaptă spre apus. Cei cinci călători s-au urcat în balon și au plecat spre casă, bucuroși de noile lor descoperiri.

15. La picnic

Povestitorul: Începe o nouă călătorie pentru Ștefi, Șerban, Șosețel, Șoșonel și Chiț. Balonul plutește pe sub nori subțiri, peste orașe, peste sate și case acoperite cu țigle colorate, peste păduri și livezi. Prietenii au coborât pentru picnic la marginea orașului, în apropierea unei tonete cu limonadă. *(Să vedem și noi ce descoperiri mai fac!)*

Țicu: Bine ați venit! Eu sunt Țicu! Pofțiți la bunătăți din fructe!

Copiii: Mulțumim!!

Șosețel: Și noi te invităm să guști din bunătățile noastre!

Ștefi: Priviți, cei doi țapi parcă sunt din povestea pe care ne-a spus-o bunica! Nu se pot hotărî care să treacă primul puntea.

Șerban: Da, doar că acolo era vorba de două capre încăpățânate. Aici sunt doi țapi încăpățânați... Oare vor cădea în apă?

Primul țap (cel alb): Eu trec primul!

Al doilea țap: Ba eu! Ba eu, că sunt mai bătrân!

Primul țap: Ba eu că sunt alb!

Ștefi: Țapii încă nu s-au hotărât cine să treacă primul! A venit însă vremea să plecăm! Am avut timp și pentru joacă, am alergat, am cântat, am înălțat zmeie și avioane din hârtie.

Șerban: Da, a fost o zi minunată!

Povestitorul: Și au zburat spre casă. Oare ce alte minunății vor mai vedea din balon?

16. O zi excelentă

Povestitorul: E o dimineață de primăvară. Xenia, Max și surioara lor, Karla, sunt în casă. Max și Karla s-au jucat cu camionul. L-au împins de la unul la altul, apoi l-au tras legat cu o ață pe un drum imaginat de ei. Acum camionul se odihnește pe covor. Fiecare are o altă preocupare. Să-i urmărim împreună.

Max: Ce mult îmi place să scriu litere! Priviți-le cum se înșiră pe caiet mari și colorate!

Karla: Mie imi place mult cartea mea cu ilustrații! Uitați ce de jucării: mașinuțe, taxiuri, xilofone, căluți, cuburi, căsuțe pentru păpuși, păpuși cu codițe, ursuleți, stropitori pentru flori de grădină și mingi.

Xenia: Eu sunt pasionată de muzică! Ascultați ce sunte scoate xilofonul meu!

Max: Stai, Xenia! Voi bate ritmul cu un pix! Ce zici, facem o mică orchestră?

Karla: Ce amuzant! Este cel mai frumos concert de xilofon și pix!

Povestitorul: Copiii râd. Ce bine se simt împreună!

17. Povestea lui Kim

Povestitorul: Xenia, Max și surioara lor, Karla, se află în camera de joacă. Toți așteaptă cu nerăbdare să înceapă *Ora poveștilor*. Sunt extrem de curioși să afle ce poveste vor asculta. Bunica deschide cartea la *Povestea lui Kim*. Copiii privesc o imagine. Este koala, animalușul ce seamănă atât de bine cu un ursuleț. Nu are prea multe kilograme. Numele lui este Kim și este un koala sportiv care, într-o zi, hoinărind prin parc, a întâlnit-o pe Kimo, o broască țestoasă maro.

Kim: Kimo, ce faci în parc?

Kimo: Îmi caut puiul care s-a rătăcit! Mă poți ajuta să traversez?

Kim: Sigur! Să fim atenți! Se apropie un camion cu jucării! Este condus de ursulețul Karol!

Karol (șoferul camionului): Voi mai întâi, dragi prieteni! Respectăm regulile de circulație!

Kim: Să mergem mai departe, Kimo! Un prieten nu te părăsește la nevoie! Te vom ajuta să îți găsești puiul.

Povestitorul: Împreună, au găsit foarte repede puiul. Era ascuns sub o frunză uriașă. Copiii sunt bucuroși. Le-a plăcut mult povestea. Bunica promite că și mâine le va citi una.

18. Povestea jucăriilor

Povestitorul: Se apropie *Ora poveștilor*. Azi, bunica le citește *Povestea jucăriilor*. Copiii o urmăresc cu atenție. Sunt curioși să afle dacă a ajuns camionul ursulețului Karol în *Parcul Jucăriilor*. Aici sunt jucării colorate, jucării care scot sunete, jucării de lemn, de pluș, de plastic, de cauciuc. Unele au fost rupte și reparate, altele au fost deformatе și apoi aduse la forma inițială. Dar cine l-a întâmpinat pe Karol?

Roboțelul Quintus (cu voce de roboțel): Bună! Eu sunt Quintus!

Karol: Bună, Quintus! Eu sunt Karol!

Roboțelul Quintus (cu voce de roboțel): Bine ați venit!

Karol: Mulțumim, ești foarte drăguț!

Roboțelul Quintus (cu voce de roboțel): Dar de unde se aude zornăitul acesta?

Karol: Sunt trenulețul, bicicleta, xilofonul care au venit să vadă *Parcul jucăriilor*!

Roboțelul Quintus (cu voce de roboțel): Le voi arăta cu bucurie parcul! Sper să se distreze aici!

Karol: Și eu sunt nerăbdător să îl vad! Să pornim!

Povestitorul: Bunica termină de citit povestea. Copiii îi mulțumesc. Povestea le-a plăcut foarte mult.

19. Povestea lui Willy

Povestitorul: Se apropie *Ora poveștilor*. Dar ce se întâmplă? De ce sunt atâtea cărți pe covor? Sunt cărți cu povești. Karla, Max și Xenia le-au scos din bibliotecă. Au căutat cartea din care bunica le-a citit zilele trecute. Bunica tocmai intră în cameră. În mână are cartea mult căutată. Copiii sunt curioși să afle ce s-a mai întâmplat în *Parcul Jucăriilor*. În parc, au apărut și alte jucării. Cine sunt ele? Tigrișorul Willy și prietenul lui, Wilmark, care au sosit pe apă, cu o barcă roșie. Prin câte peripeții au trecut până au ajuns în parc! I-a prins un vânt puternic, dar au reușit să ajungă cu bine la mal.

Willy: Sper să nu îmi ia vântul umbrela!

Wilmark: Willy, palmierii se apleacă spre noi! Mi-e teamă!

Willy: Mai avem aproape cinci metri până la celălalt mal. Apa nu are mai mult de treizeci de metri lățime. Stai liniștit! Vom ajunge îndată.

Povestitorul: Willy și Wilmark au ajuns cu bine în Parcul jucăriilor unde au fost întâmpinați de Quintus.

Quintus roboțelul (cu voce de roboțel): Bine ați venit în *Parcul Jucăriilor*!

Povestitorul: Bunica a terminat de citit povestea. Copiii îi aplaudă pe Willy și pe Wilmark. Animalele din poveste seamănă cu cele din cutia lor cu jucării.